

การเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง Nightlife of Youth in Entertainment Venue

เอี่ยมทิพย์ ศรีทอง

Aumthip Srithong

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University-Humanities and Social Science

E-mail; aumthips@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิงเดอะแบงค์ 2) เพื่อศึกษาสาเหตุการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิงเดอะแบงค์ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัยและสถานภาพของบิดา-มารดา ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมจากเยาวชน ที่ใช้บริการสถานบันเทิงเดอะแบงค์ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-25 ปี จำนวน 3 แห่ง โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (ระหว่างวันที่ 11 - 13 และ 22 - 24 กันยายน พ.ศ. 2560) ได้จำนวน 100 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (percentage) , ค่าเฉลี่ย (Mean) , ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) , การทดสอบ t-test , การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนที่มาเที่ยวในสถานบันเทิงเดอะแบงค์ทั้ง 3 แห่ง เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 ปีขึ้นไป รายได้มาจากผู้ปกครองให้ต่อเดือน เยาวชนมาเที่ยวสถานบันเทิงเดอะแบงค์ อาศัยอยู่หอพัก พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน เลือกเวลาไปสถานบันเทิงเวลา 23.01 - 01.00 น. ใช้เวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง 2 - 4 ชั่วโมง ค่าใช้จ่ายประมาณ 101-200 บาท/ครั้ง เหตุผลในการมาเที่ยวคือ สังสรรค์กับหมู่เพื่อนและคลายเครียด พฤติกรรมที่อยู่ในสถานบันเทิงคือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ Blend 285 เลิกไปเที่ยววันจันทร์ ความถี่ในการไปเที่ยว คือ อาทิตย์ละครั้ง สาเหตุของการเที่ยวกลางคืน พบว่า มีสาเหตุมาจากด้านตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 3.66 รองลงมาคือ ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม

การที่ย่อกกลางคืนของเยาวชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศ อายุ สถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่รายได้และสถานภาพของบิดา-มารดา พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการที่ย่อกกลางคืน, เยาวชน, สถานบันเทิง

ABSTRACT

The objectives of this research were : 1) to study the nightlife behavior of youth in the Bank Entertainment, Lopburi Province, 2) to determine the causes of nightlife behavior of youth in the Bank Entertainment, Lopburi Province, and 3) to compare the nightlife behavior of youth, classified by sex, age, educational institutions, income and residential status of parents. The sample of this study consisted of 100 youth aging between 20-25 years who came and took nightlife services at the Bank Entertainment during 11 to 13 and 22 to 24 September 2017, being drawn by purposive sampling technique. The tool used for data collection was the questionnaire. The statistical techniques such as frequencies, percentage, average, standard deviation (S.D.) were employed for data analysis. The analysis was also done through t-test for verifying the hypotheses in order to test the average difference between the two groups and one-way analysis of variance (One-way ANOVA) for testing the difference between the averages from three or more groups and for testing paired group, the Scheffe's method was conducted. The study revealed that majority of youth taking nightlife services at the Bank Entertainment were female, aging 20 years and over, with having received 4,000 to 5,000 baht per month from their parents. Most of them stayed in private hostels/ dormitories. Behavior of nightlife of respondents at the Bank Entertainment was found at 11.01 PM – 01.00 AM. Period of staying in the Bank was about 2 – 4 hours. The average cost for this was 101 – 200 Baht per visit.

The reasons for visiting the Bank were a friendship party and relaxation among friends. Behavior in the Bank Entertainment was Blend 285 alcohol drinking. Date to visit mostly was Monday. Frequency of visit was once a week. The cost to use the service each time came from the guardians who gave for learning payments. The causes of nightlife behavior were from personal aspect ($\bar{X} = 3.66$), then environmental ($\bar{X} = 3.25$), and familial one ($\bar{X} = 3.15$), respectively. Sex, age and educational institutions had no significant differences, whereas income and residential status of parents had statistically significant differences at 0.05 level of confidence.

Keywords : Nightlife Behavior, Youth, The Entertainment

บทนำ

ปัจจุบันความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความก้าวหน้ามาก จนทำให้เรียนรู้และการตอบรับวัฒนธรรมตะวันตกถือเป็นเรื่องง่าย ซึ่งผู้ที่รับยอมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งรอบข้างเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วคงจะหนีไม่พ้นเยาวชน บางครั้งการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับเรื่องของเทคโนโลยีสมัยใหม่ การแต่งตัว การใช้ชีวิต การคบเพื่อนต่างเพศ ถือว่าเป็นการรับวัฒนธรรมที่ค่อนข้าง ล่อแหลมและน่าเป็นห่วง เพราะเยาวชนไทยมีการรับเอาวัฒนธรรมที่ผิดๆ มาเป็นแบบอย่างมากขึ้น ซึ่งนับวันการเลียนแบบในสิ่งผิดๆ นำไปสู่การสร้างปัญหาต่อสังคมนับวันจะทวีความรุนแรงตามค่านิยมมากขึ้น เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุราของมีนเมา ถือเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เยาวชนเหล่านี้ขาดสติ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรโดยไม่มี การป้องกัน ปัจจุบันพฤติกรรมเหล่านี้ยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น (รจนา เพ็ชรดี, 2545 : 7)

ในแต่ละปีจะมีคดีเด็กและเยาวชนไทยได้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ในปีพ.ศ. 2546 กระทำความผิดต่างๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย , ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ , ยาเสพติด และความผิดอื่นๆ ข้อมูลจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกระทรวงยุติธรรม ที่นำข้อมูลคดีความเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีเด็กและเยาวชนไทย เข้าไปมีส่วนร่วมตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 -

2551 พบว่า เยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ภายในช่วงเวลา 3 ปีดังกล่าว คือ จาก 6,323 คดี ในปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 11,671 คดีในปี พ.ศ. 2551 ปัญหาต่างๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมที่เสื่อมลง เยาวชนมีบทบาทอย่างมาก และเป็นจุดกำเนิดของปัญหาต่างๆ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การมั่วสุมในแหล่งสถานบันเทิง ก่อนวัยอันควร เยาวชนส่วนใหญ่มาจากสังคมชั้นกลางที่ไม่มีเวลาใกล้ชิดครอบครัว จึงถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเด็กและเยาวชน (ศาลเยาวชนและครอบครัว สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2546 : 1-5) และเด็กที่ต้องคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนร้อยละ 80-90 เคยผ่านการเที่ยวสถานบันเทิงมาแล้วทั้งสิ้น ดังนั้นถ้าเยาวชนไม่ได้รับการแนะแนวที่ถูกต้อง และผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของวัยรุ่น ก็อาจจะเกิดความขัดแย้งทางอารมณ์ ทางความคิด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเดิมได้ เพราะเยาวชนคิดว่า สถานบันเทิงเป็นสถานที่ที่สามารถแสดงออกได้ เช่น บุหรี่ สุรา ยาเสพติด สิ่งเหล่านี้เยาวชนสามารถปลดปล่อยได้อย่างเต็มที่

สถานบันเทิงประเภทต่างๆ เข้ามาในสังคมไทยเมื่อประมาณสองทศวรรษก่อนธุรกิจ ยามราตรี ในยุคนั้นที่รู้จักกันดีที่เรียกกันว่าบาร์ (Bar) และไนท์คลับ (Nightclub) การนำเสนอรูปแบบของสถานบันเทิงไม่ได้หยุดแต่เพียงเท่านั้น ซึ่งธุรกิจประเภทนี้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทคอฟฟี่ช็อป ดิสโกเธค คาราโอเกะและผับ เกิดขึ้นมา มากมาย (จงจิตต์ โศภนคณาภรณ์, 2540, :91) โดยเฉพาะในเขตเมืองลพบุรี สถานบันเทิง ต่างๆ เป็นสถานที่ที่มีการมั่วสุมของมีนเมา หลายครั้งหลายหน ได้นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม และสิ่งเสพติด สถานบันเทิงยังเป็นสถานที่ส่งเสริมให้มีการมั่วสุมทางเพศ เช่น สถานที่นั่ง ภายในมูมมีด โดยเยาวชนอาจถูกชักนำโดยเพื่อน ให้ทดลองทำสิ่งที่แปลกไปจากสิ่งที่เคย กระทำ เช่น มั่วสุมทางเพศเสพลิงเสพลิต ฯลฯ โดยไม่เกรงผู้พบเห็น เนื่องจากสภาพภายใน สถานบันเทิงมืดมากและขาดความสนใจซึ่งกันและกัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ , 2530 : 1)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชนที่มั่วสุมกันตามสถานที่ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพและ วัยของเยาวชน นอกจากจะเสียการเรียนแล้ว ยังเสียเงินเสียทองและเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามในสังคมไทย ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัววัยรุ่นเองครอบครัว สถานศึกษา สังคม ประเทศชาติอีกด้วย หากว่าเยาวชนหันมาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์พัฒนา

ตนเอง เช่น กิจกรรมทางการเรียน กิจกรรมทางการกีฬา ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติได้พลเมืองที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีสติปัญญาและมีคุณภาพ ที่จะป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศต่อไป และยังเป็น การลดปัญหาทางด้านสังคมได้อีกด้วย (กฤษณ ทงเลิศ, 2539 : 90)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิงเดอะแบงค์ จังหวัดลพบุรี เนื่องจากจังหวัดลพบุรีมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนอยู่เป่นจำนวนมาก อีกทั้งสถานบันเทิงตลอดจนร้านเหล้าที่ตั้งขึ้น ก็ยังอยู่ใกล้กับสถานศึกษา จึงทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดผลเสียต่อวัยรุ่นนเอง ต่อครอบครัว สถานศึกษา สังคมและประเทศชาติ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเจริญให้กับประเทศในอนาคต ข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของเยาวชนให้เหมาะสมต่อไป

แนวคิดและทฤษฎี

ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงษ์ (2549 : 8) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง การแสดง ออกของคนในฐานะผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมต่างๆคือการจัดการการบริโภคสินค้าและบริการ ต่างๆ รวมถึงการกำจัดหรือทิ้งสิ่งที่ใช้แล้ว

ปริญ ลักษณะานนท์ (2544 : 54) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหา และการใช้ผลิตภัณฑ์ซึ่งรวมถึง กระบวนการการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ ซึ่งกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อนนั้น หมายถึง ลักษณะทางพฤติกรรมของผู้บริโภคในขณะที่ใดขณะหนึ่งที่ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้นจะมีกระบวนการทางจิตวิทยาและสังคมวิทยา ที่มีส่วนสร้างและขัดเกลาทัศนคติและค่านิยม

สุกร เสรีรัตน์ (2540 : 19) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าและบริการ โดยผ่านการแลกเปลี่ยนที่บุคคลต้องมีการตัดสินใจ ทั้งก่อนและหลังการกระทำโดยบุคคลที่จะถือเป็นผู้บริโภคในที่นี้ คือ บุคคลที่

ซึ่งมีสิทธิในการได้มาและ ใช้ไปซึ่งสินค้าและบริการซึ่งได้มีการเสนอขายโดยสถาบันทางการตลาด

เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 30) ให้ความหมายว่า ผู้บริโภค (Consumer) หมายถึงผู้ที่มีความต้องการซื้อ (Need) มีอำนาจซื้อ (Purchasing Power) ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing Behavior) และพฤติกรรมการใช้ (Using Behavior) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้บริโภคเป็นบุคคลที่มีความต้องการ (Need) การที่ถือว่าใครเป็นผู้บริโภคนั้นต้องมีความต้องการผลิตภัณฑ์แต่ถ้าบุคคลนั้นไม่มีความต้องการก็จะไม่ใช่ผู้บริโภค การที่เราจะวัดว่าใครเป็นผู้บริโภคของเราหรือไม่วัดที่ความต้องการซึ่งเป็นความต้องการในระดับที่เป็นนามธรรม

2. ผู้บริโภคเป็นผู้มีอำนาจซื้อ (Purchasing Power) ผู้บริโภคจะมีแต่ความต้องการเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีอำนาจซื้อด้วย ถ้ามีเพียงแต่ความต้องการแต่ไม่มีอำนาจซื้อก็ยังไม่ใช่ผู้บริโภคของ สินค้า นั้น

3. การเกิดพฤติกรรมการซื้อ (Purchasing Behavior) เมื่อผู้บริโภคมีความต้องการและมีอำนาจซื้อก็จะเกิดพฤติกรรมการซื้อ เช่น ผู้บริโภคซื้อที่ไหน ซื้อเมื่อไหร่ ใครเป็นคนซื้อ ใช้มาตรการ อะไรในการตัดสินใจซื้อและซื้อมากน้อยแค่ไหน

4. พฤติกรรมการใช้ (Using Behavior) หลัจากผู้บริโภคได้ซื้อสินค้าหรือบริการแล้วผู้บริโภคมีพฤติกรรมการใช้สินค้าหรือบริการนั้นอย่างไร

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับผู้บริโภค สามารถสรุปได้ว่า ผู้บริโภค หมายถึง บุคคลที่มีความ ต้องการซื้อมีความสามารถในการซื้อหรือมีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะซื้อซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

แนวคิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

นันทยา คงประพันธ์ (2543 : 2) กล่าวไว้ว่า การเพิ่มจำนวนสถานบันเทิงมากขึ้นทำให้วัยรุ่นในปัจจุบัน ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุข อีกทั้งสถานบันเทิงเหล่านี้มีสิ่งล่อตาล่อใจวัยรุ่นที่เข้าไปในสถานบันเทิงมักพบกับสิ่งเข้ายวนอารมณ์มากมาย เช่น เสียงเพลงที่ดังมาก เครื่องดื่มมีเมาต่างๆ เพศตรงข้ามและยาเสพติด ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเส่่าสู่กันฟัง

ถึงประสบการณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เพื่อนในกลุ่มซึ่งไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อรับรู้ข้อมูลแล้วเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ทำให้วัยรุ่นต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิงและเมื่อไปเที่ยวแล้วเกิดติดใจจึงไปเที่ยว

บ่อยขึ้น พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบันเป็นไปในลักษณะมั่วสุมมากกว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงนิยมทดลองสิ่งแปลกใหม่เช่น ยาเสพติดชนิดต่างๆ จากการชักชวนของเพื่อน เมื่อลองแล้วจะติดทำให้ต้องการยาอีก จึงต้องหาเงินมาเพื่อซื้อ วิธีการหาเงินนั้นวัยรุ่นบางคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดีมีเงินซื้อ แต่บางคนฐานะไม่ดีจึงต้องหาเงิน ด้วยวิธีผิดๆ เช่น ลักเล็กขโมยน้อย การขายบริการทางเพศ เพื่อซื้อยาเสพติดและมีเงินใช้ เที่ยวในวัน ต่อๆ ไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน ในสถานบันเทิงเดอะแบงก์ จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อศึกษาสาเหตุการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิงเดอะแบงก์ จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนจำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา รายได้ ที่อยู่อาศัย และสถานภาพของบิดา-มารดา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง The Bank ที่มีอายุตั้งแต่ 20-25 ปี ในปีการศึกษา 2560 ซึ่งผู้วิจัยเลือกมา 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี, เทคโนโลยีละโว้ ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เยาวชน

ที่มาที่แยกกลางคืน ณ สถานบันเทิงเดอะเบงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี (ระหว่างวันที่ 11 - 13 และ 22 - 24 กันยายน พ.ศ. 2560) ได้จำนวน 100 คน โดยแบ่งเป็น

เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	จำนวน	34 คน
เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี	จำนวน	34 คน
เยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ เทคโนโลยีละโว้	จำนวน	32 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา มีจำนวน 7 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน มีจำนวน 12 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมคำในช่องว่าง จะวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 สาเหตุของการเที่ยวกลางคืน แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 4 ระดับ คือ จริง จริงบางส่วน จริงบ้าง ไม่จริง ได้แก่

ส่วนที่ 1 ด้านครอบครัว	มีจำนวน	5 ข้อ
ส่วนที่ 2 ด้านตัวบุคคล	มีจำนวน	5 ข้อ
ส่วนที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม	มีจำนวน	5 ข้อ

นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อที่มีค่า 0.5 ขึ้นไปเพื่อนำมาปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเป็นปรนัยของแบบสอบถาม เนื้อหา ความเหมาะสมเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมด้วยตนเอง จากนั้นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามครบตามจำนวน 100 ฉบับ และตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว คิดเป็นร้อยละ 100% จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปดำเนินการดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (%)
- 2) การวิเคราะห์พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ใช้สถิติค่าร้อยละ (%) , ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3) การวิเคราะห์สาเหตุการเที่ยวกลางคืน ใช้การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผล ได้ดังนี้

4.1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาทั้ง 3 แห่ง ที่มาเที่ยวในสถานบันเทิง The Bank ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54 มีจำนวนที่สูงที่สุด มีอายุระหว่าง 20 ปี ร้อยละ 44 เยาวชนมีรายได้ที่ได้รับมาจากผู้ปกครองให้ต่อเดือนประมาณ 4,000 – 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 65 นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวสถานบันเทิง The Bank อาศัยอยู่หอพักร้อยละ 53 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 34 สถานภาพของบิดามารดา คืออยู่ด้วยกันร้อยละ 72

4.2. พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน พบว่า เยาวชนใช้ช่วงเวลาที่ไปสถานบันเทิงคือ เวลา 23.01 – 01.00 น. ร้อยละ 73 ระยะเวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง The Bank ประมาณ 2 - 4 ชั่วโมง ร้อยละ 75 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยแต่ละครั้งประมาณ 101-200 บาท/ครั้ง เหตุผลในการมาเที่ยวสถานบันเทิง The Bank คือ สังสรรค์กับหมู่เพื่อน และคลายเครียด ส่วนใหญ่ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนสนิท พฤติกรรมที่พบมากที่สุดที่สถานบันเทิง The Bank เยาวชนเลือกเครื่องดื่ม Blend 285 เป็นจำนวนที่สูงที่สุด วันที่เลือกใช้บริการสถานบันเทิง คือ วันจันทร์ เนื่องจากมีวงดนตรีที่เยาวชนชื่นชอบมากที่สุด ความถี่ในการไปใช้

บริการที่สถานบันเทิง The Bank คือ ไปเที่ยววาทีดัยละครึ่ง ค่าใช้จ่ายในการไปใช้บริการแต่ละครั้งได้มาจาก เงินจากเงินที่ผู้ปกครองให้เป็นรายเดือนในการเรียนหนังสือ หลังกลับจากสถานบันเทิง The Bank ไปไหนต่อ พบว่า ร้อยละ 76 กลับที่พัก/หอพัก ที่สำคัญ มีร้อยละ 9 ไปค้างกับเพื่อนต่างเพศ

4.3. สาเหตุของการเที่ยวกลางคืน มี

สาเหตุการเที่ยวกลางคืน 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1) สาเหตุด้านครอบครัว พบว่า มีผลต่อการเที่ยวกลางคืนในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .715) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เมื่อเยาวชนทำผิดบิดามารดามักดุด่าและด่าเสมอ มีผลมากที่สุด รองลงมาคือผู้ปกครองไม่เข้าใจความต้องการของนักศึกษา, ผู้ปกครองมักมีปัญหาขัดแย้งกันเสมอ ทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากอยู่บ้าน, บิดา-มารดาเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขเป็นประจำและลำดับสุดท้ายคือ ปกติผู้ปกครอง ไม่ค่อยมีเวลาดูแลตัวท่าน ข้อค้นพบสอดคล้องกับบอลิตรา ชูชาติ และคณะ (2538, หน้า 52) พบว่า จากการที่ได้สนทนากับกลุ่มวัยรุ่นที่มาเที่ยวสถานเริงรมย์ และวัยรุ่นหลายคน ได้แสดงความรู้สึกของตนเองต่อครอบครัวคือพ่อแม่ในทางลบ แต่ละคนมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่แตกต่างกันไป บางคนถูกบังคับในเรื่องศาสนา บางคนถูกบังคับในเรื่องของการเรียน บางคนถูกบังคับในเรื่องของการแต่งกายและการคบเพื่อน บางคนเพียงแต่บอกว่าพ่อแม่เป็นคนดี และยังมีกรกล่าวถึงการให้ความรักต่อลูกไม่เท่ากัน วัยรุ่นรู้สึกว่าคุณแม่มีความลำเอียง ไม่ได้ได้รับความรักจากพ่อแม่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของตนเองและในหลายครอบครัว พ่อแม่มีความขัดแย้งกัน ไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ ให้ความอบอุ่น และจากการศึกษาของน้อยนภา สินธุบดี (2530, หน้า ก - ข) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของดิสโกเธคที่มีเยาวชนวัยรุ่น ศึกษากรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลกระทบของดิสโกเธคที่มีต่อนักเรียนในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว คือ จะเป็นเหตุให้เกิดความห่างเหินจากสมาชิกในครอบครัว เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ปกครอง บิดามารดาและนักเรียนตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่บุคคลในครอบครัว เช่น น้องสาวน้องชาย เป็นต้น จะเห็นได้ว่า บรรยากาศในครอบครัว มีผลต่อพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของเยาวชนในจังหวัดลพบุรี ดังนั้นเพื่อให้ทราบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่มีความ

แตกต่างกัน จึงมีการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการเที่ยวกลางคืน
ในสถาบันบันเทิง The Bank จำแนกตามรายได้

สาเหตุการเที่ยว กลางคืน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	8.001	3	2.667	5.989	.001*
	ภายในกลุ่ม	42.749	96	.445		
	รวม	50.750	99			
ด้านบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.653	3	.551	1.837	.146
	ภายในกลุ่ม	28.787	96	.300		
	รวม	30.440	99			
ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	.3335	3	1.112	3.013	.034
	ภายในกลุ่ม	35.415	96	.369		
	รวม	38.750	99			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.571	3	1.190	4.929	.003*
	ภายในกลุ่ม	23.179	96	.241		
	รวม	26.750	99			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน จะมีสาเหตุของการเที่ยวกลางคืนในภาพรวมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้

วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's method) ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซึ่งปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบสาเหตุการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถาบันบ้นเทิง The Bank จำแนกตามสภาพของบิดา-มารดา เป็นรายคู่

สาเหตุการเที่ยวกลางคืน	(\bar{X})	ช่วงอายุ			
		บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน	บิดา-มารดา แยกกันอยู่	บิดามารดา เสียชีวิต	บิดามารดา หย่าร้าง
ด้านครอบครัว					
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	3.27	-	-0.160	.777	.944*
บิดา-มารดาแยกกันอยู่	3.11		-	-.671	.784*
บิดา-มารดาเสียชีวิต	2.50			-	-.166
บิดา-มารดาหย่าร้าง	2.33				-
ด้านบุคคล					
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	3.66	-	-.019	.166	-.000
บิดา-มารดาแยกกันอยู่	3.64		-	-.147	-.019
บิดา-มารดาเสียชีวิต	3.50			-	.166
บิดา-มารดาหย่าร้าง	3.66				-
ด้านสิ่งแวดล้อม					
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	3.17	-	-.073	.250	.194
บิดา-มารดาแยกกันอยู่	3.00		-	-.176	.267
บิดา-มารดาเสียชีวิต	3.44			-	-.444
บิดา-มารดาหย่าร้าง					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุการเที่ยวกลางคืนทั้ง 3 ด้าน เป็นสาเหตุสำคัญของการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ด้านครอบครัว

สถานภาพของบิดา-มารดาที่อยู่ด้วยกัน เป็นสาเหตุของการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน แตกต่างจากเยาวชนที่สถานภาพของบิดา-มารดาหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสถานภาพของบิดา-มารดาที่แยกกันอยู่ เป็นสาเหตุของการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนแตกต่างจากเยาวชนที่สถานภาพของบิดา-มารดาหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ดังนั้นสรุปได้ว่า สาเหตุด้านครอบครัว สถานภาพของบิดา-มารดา ทั้งที่อยู่ด้วยกันและที่แยกกันอยู่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง

2) สาเหตุด้านตัวบุคคล พบว่า มีผลต่อการเที่ยวกลางคืนในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .554) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เยาวชนต้องการไปสังสรรค์กับเพื่อนตามโอกาสที่สำคัญ รองลงมาเยาวชนต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิง The Bank เพื่อต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่, รู้สึกว่าผ่อนคลายความเครียดในการไปเที่ยวสถานบันเทิง The Bank, การไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เป็นคนทันสมัยและมีรสนิยมที่ดี และลำดับสุดท้ายไปเที่ยวสถานบันเทิงเพราะรู้สึกอยากไปเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของนันทยา คงประพันธ์ (2543 บทคัดย่อ) พบว่า การไปเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่น เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากรคลายเครียด เพื่อความสนุกสนาน อยากรมีประสบการณ์หรือเพื่อนซี้กซวน การไปเที่ยวสถานบันเทิงอาจมากกว่า 1 ครั้งใน 1 เดือน บางคนอาจเที่ยวเกือบทุกวัน ผู้ปกครองของวัยรุ่นบางคนทราบและยินยอมให้ไปเที่ยว

ภาพที่ 1 สถานบันเทิง The Bank

แต่บางครั้งก็ไม่ได้ทราบว่าคุณสมบัติของตนไปเที่ยวเนื่องจากวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง จะหนีไปเที่ยวโดยการอ้างว่า ไปทำรายงาน บ้านเพื่อนโดยแต่งกายเรียบร้อย แต่เมื่อออกมาถึงสถานบันเทิงแล้วกลับนำเสื้อผ้าไปเปลี่ยนในห้องน้ำ ชุดที่นำมาเปลี่ยนมีลักษณะ ยั่วชวน ไม่ปกปิดร่างกายให้มิดชิดเลย ไม่ว่าจะเป็น เสื้อเกะออก สายเดี่ยว วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวสถาน บันเทิงมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน คือ ฟังเพลง เต้นรำ ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ รวมไปถึงการเสพยาเสพติด เช่นยาอี ยาบ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ปัญหา ต่าง ๆ มากมาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การขาดเรียนทำให้เสียอนาคต

ดังนั้นสรุปได้ว่าสาเหตุด้านบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง

3) สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า เยาวชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,000-5,000 บาท มีสาเหตุการเที่ยวกลางคืน แตกต่างจากนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่อยู่อาศัยของเยาวชน คือ หอพักมีมีลักษณะเป็นตึกแถว มีจำนวนห้องเยอะ และมี ประชาชนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หลากหลายอาชีพ หลากหลายความคิดเห็น ทำให้เยาวชนที่ อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ถูกชักจูงในการกระทำที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย ส่งผลให้เยาวชนมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนได้ง่าย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเพิ่มเติม พบว่า ราคาหรือโปรโมชั่นของสถานบันเทิง The Bank มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนของเยาวชน สิ่งที่นักศึกษาพิจารณา คือ ราคาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีโปรโมชั่นต่างๆ เยาวชนจะพิจารณาราคาโปรโมชั่นถูกเป็นอันดับแรกในการใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

ภาพที่ 2 โปรโมชันในสถานบันเทิง

เมื่อพิจารณาในภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .625) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เยาวชนคิดว่า สถานบันเทิง The Bank ช่วยให้ผ่อนคลายความทุกข์ลงได้ , บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของสถานบันเทิง The Bank มีส่วนดึงดูดทำให้อยากเข้าไปเที่ยว , สถานบันเทิง The Bank มีบรรยากาศที่ดี

ภาพที่ 3 เยาวชนภายในสถานบันเทิง The Bank

สถานบันเทิง The Bank มีการจัดโปรโมชันและกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ซึ่งเยาวชนคิดว่า การไปเที่ยวที่สถานบันเทิง The Bank ไม่ส่งผลต่อการเรียน ข้อค้นพบสอดคล้องกับ นันทยา คงประพันธ์ (2543 หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย พบว่า การเพิ่มจำนวนสถาน

บันเทิงมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นใน ปัจจุบัน ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุข อีกทั้งสถานบันเทิงเหล่านี้มีสิ่งล่อตาล่อใจ วัยรุ่นที่เข้าไปในสถานบันเทิงมักพบกับสิ่งเข้ายวนอารมณ์มากมาย เช่น เสียงเพลงที่ดังมาก เครื่องดื่มมีนมเอาต่าง ๆ เพศตรงข้ามและยาเสพติด ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเล่าสู่กันฟังถึงประสบการณ์ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เพื่อนในกลุ่มซึ่งยังไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เมื่อรับรู้ข้อมูลแล้วเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ทำให้วัยรุ่น ต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิงและเมื่อไปเที่ยวแล้วเกิดติดใจจึงไปเที่ยวบ่อยขึ้น พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบัน เป็นไปในลักษณะมั่วสุมมากกว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

ดังนั้นสรุปได้ว่า สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะไว้ 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้ ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า ด้านครอบครัว เมื่อทำผิดบิดามารดามักดุดและด่าเสมอ เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาในสถาบันการศึกษา มีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากที่สุด ดังนั้นผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และผู้ปกครอง ควรต้องมุ่งส่งเสริม ดูแลและเอาใจใส่ คอยชี้แนะและให้คำแนะนำด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษาปรับพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบันเทิง เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1.2 ด้านสถาบันการศึกษา สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางให้ครู/อาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้บริหารการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางป้องกัน ปัญหาการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเยาวชนเอง ต่อครอบครัวและสังคมประเทศต่อไป

2. ด้านการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาผลกระทบอื่นๆ เช่น การทะเลาะวิวาท ปัญหาเรื่องชู้สาว การใช้สารเสพติด เป็นต้น ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตเยาวชนไทย

2.2 ควรมีการศึกษาสาเหตุอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์การเรียน เช่น ด้านผลการเรียน ด้านการเข้าชั้นเรียนสาย เป็นต้น เพื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการเข้าเรียนสาย เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความกว้างและความลึกของข้อมูลที่มีมากกว่า

2.4 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักศึกษา เช่น การเลียนแบบ กลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองและอายุไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบกรณีตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักศึกษาในอนาคต

บรรณานุกรม

กฤษณ ทองเลิศ. (2539). พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

จงจิตต โสภณคณาภรณ์. (2540). พฤติกรรมของวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ .

ธงชัย สันติวงษ์. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มนต์ชัย นินนาทนนท์. (2534). อิทธิพลของสถานบันเทิงเรีงรมย์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์.

ปริญ ลักษิตานนท์. (2544). จิตวิทยาและพฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. : ทิปป์ปอยท์.

รจนา เพ็ชรดี. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์. ซี . เอ ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศุภร เสรีรัตน์. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เอ.อาร์.บิซิเนสเพรส.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2539). จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เสรี วงษ์มณฑา. 2541. กลยุทธ์การตลาด, การวางแผนการตลาด. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและโซเท็กซ์.
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. (2530). รายงานประจำปี
2530. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
อารีย์ สัตยกุล. (2531). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สถานดิสโกเธคและปัจจัยบางประการ
ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สถานดิสโกเธคของนักเรียนอาชีวศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
เอื้อมพร ทองกระจาย. (2530). พฤติกรรมอนามัยกับโรคอุจจาระร่วง. กรุงเทพฯ:
คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.